

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Articuli 41. Martini Lutheri, anno 1520. damnati à Leone X. per Bullam, Exurge Domine &c. Tom. 1. Bullarii apud Cherubinum pag. 451.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

stoli in officio Ecclesiastico : unde siue Electores bene siue malè elegerint , operibus electi debemus credere , nam eo ipso , quo quis copiosius operatur meritorie ad profectum Ecclesiæ , habet à Deo ad hoc copiosius facultatem.

27. Non est scintilla apparentiæ , quòd oporteat esse unum caput in Spiritualibus regens Ecclesiam , quòd semper cum Ecclesia ipsa militante conuersetur & conseruetur.

28. Christus sine talibus monstruosis capitibus per suos veraces Discipulos sparfos per orbem terrarum melius suam Ecclesiam regularet.

29. Apostoli & fideles Sacerdotes Domini strenuè in necessariis ad salutem regularunt Ecclesiam , antequam Papæ officium foret introductum : sic facerent deficiente per summè possibile Papà usque ad diem iudicii.

30. Nullus est Dominus civilis , nullus est Prælat , nullus est Episcopus , dum est in peccato mortali.

32 *Articuli 41. Martini Lutheri , anno 1520. damnati à Leone X. per Bullam , Exurge Domine &c. Tom. 1. Bullarii apud Cherubinum pag. 451.*

1. **H**æretica sententia est , sed usitata , Sacramenta novæ legis justificantem gratiam illis dare , qui non ponunt obicem.

2. In puero post baptismum negare remanens peccatum , est Paulum & Christum simul conculcare.

3. Fomes peccati , etiamsi nullum adsit actuale peccatum , moratur exeuntem à corpore animam ab ingressu coeli.

4. Imperfecta charitas morituri fert secum necessariè

cessariò magnum timorem, qui se solo satis est facere poenam Purgatorii, & impedit introitum regni.

5. Tres esse partes poenitentiae, Contritionem, Confessionem & Satisfactionem, non est fundatum in S. Scriptura, nec in antiquis SS. Christianis Doctoribus.

6. Contritio, quae paratur per discussionem, collationem & detestationem peccatorum, quae quis recogitat annos suos in amaritudine animae suae, ponderando peccatorum gravitatem, multitudinem, foeditatem, amissionem aeternae beatitudinis ac aeternae damnationis acquisitionem, haec contritio facit hypocritam, imò magis peccatorem.

7. Verissimum est proverbium, & omnium doctrina de contritionibus hucusque data praestantius, de caetero non facere, summa poenitentiae: optima poenitentia nova vita.

8. Nullo modo praesumas confiteri peccata venialia, sed nec omnia mortalia, quia impossibile est, ut omnia mortalia cognoscas: unde in primitiva Ecclesia solum manifesta mortalia confitebantur.

9. Dum volumus omnia pure confiteri, nihil aliud facimus, quam quod misericordiae Dei nihil volumus relinquere ignoscendum.

10. Peccata non sunt ulli remissa, nisi remittente Sacerdote credat sibi remitti: imò peccatum maneret, nisi remissum crederet, non enim sufficit remissio peccati & gratiae donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.

11. Nullo modo confidas absolvi propter tuam contritionem sed propter verbum Christi, *Quodcumque solveris &c.* Hic, inquam, confide, si Sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, & absolutus verè eris, quidquid sit de contritione.

12. Si

12. Si per impossibile, confessus non esset contritus, aut Sacerdos non seriò sed joco absolveret, si tamen credat se absolutum, verissimè est absolutus.

13. In Sacramento Pœnitentiæ ac remissione culpæ non plùs facit Papa aut Episcopus, quàm infirmus Sacerdos; imò ubi non est Sacerdos, æquè tantùm quilibet Christianus, etiamsi mulier aut puer esset.

14. Nullus debet Sacerdoti respondere se esse contritum, nec Sacerdos requirere.

15. Magnus est error eorum, qui ad Sacramenta Eucharistiæ accedunt, huic innixi, quòd sint confessi, quòd non sint sibi conscii alicujus peccati mortalis, quòd præmiserint orationes suas & præparatoria, omnes illi ad iudicium sibi manducant & bibunt: sed si credant & confidant se gratiam ibi consecuturos, hæc sola fides facit eos puros & dignos.

16. Consultum videtur, quòd Ecclesia in communi Concilio statueret laicos sub utraque specie communicandos: nec Bohemi sub utraque specie communicantes sunt hæretici sed schismatici.

17. Thesauri Ecclesiæ, unde Papa dat indulgentias, non sunt merita Christi & SS.

18. Indulgentiæ sunt piæ fraudes fidelium & remissiones bonorum operum; & sunt de numero eorum, quæ licent, & non de numero eorum, quæ expediunt.

19. Indulgentiæ his, qui veraciter eas consequuntur, non valent ad remissionem pœnæ pro peccatis actualibus debitæ apud Divinam Justitiam.

20. Seducuntur credentes Indulgentias esse salutare & ad fructum Spiritûs utiles.

21. Indulgentiæ necessariæ sunt solùm publicis criminibus, & propriè conceduntur duris solummodo & impatientibus.

22. Sex generibus hominum Indulgentiæ, nec sunt necessariae nec utiles: videlicet mortuis seu morituris; infirmis; legitime impeditis; his, qui non commiserunt crimina; his, qui crimina commiserunt, sed non publica; his, qui meliora operantur.

23. Excommunicationes sunt tantum externæ poenæ, nec privant hominem communibus Spiritualibus Ecclesiæ orationibus.

24. Docendi sunt Christiani plus diligere excommunicationem quam timere.

25. Romanus Pontifex Petri successor, non est Christi Vicarius super omnes totius mundi Ecclesias ab ipso Christo in B. Petro institutus.

26. Verbum Christi ad Petrum, *Quodcumque solveris super terram &c.*, extenditur dumtaxat ad ligata ab ipso Petro.

27. Certum in manu Papæ aut Ecclesiæ prorsus non esse statuere articulos fidei; imò nec leges morum seu bonorum operum.

28. Si Papa cum magna parte Ecclesiæ sic vel sic sentiret, nec etiam erraret, adhuc non est peccatum aut hæresis contrarium sentire, præsertim in re non necessaria ad salutem, donec fuerit per Concilium universale, alterum reprobatum, alterum approbatum.

29. Via nobis facta est enervandi auctoritatem Conciliorum & liberè contradicendi eorum gestis, & judicandi eorum decreta, & confidenter confitendi, quidquid verum videtur, sive probatum fuerit sive reprobatum à quocumque Concilio.

30. Aliqui articuli Joannis Hussi condemnati in Conc. Constantiensi sunt Christianissimi, verissimi & Evangelici, quos nec universalis Ecclesia posset damnare.

31. In omni opere bono justus peccat.

**

32. Opus

32. Opus bonum optimè factum, est veniale peccatum.

33. Hæreticos comburi, est contra voluntatem Spiritus.

34. Præliari adversus Turcas est repugnare Deo visitanti iniquitates nostras per illos.

35. Nemo est certus, se non semper peccare mortaliter, propter occultissimum superbix vitium.

36. Liberum arbitrium post peccatum, est res de solo titulo; & dum facit, quod in se est, peccat mortaliter.

37. Purgatorium non potest probari ex S. Scriptura, quæ sit in Canone.

38. Animæ in Purgatorio non sunt securæ de earum salute, saltem omnes; nec probatum est ullis aut rationibus aut Scripturis, ipsas esse, nec extra statum merendi aut agenda charitatis.

39. Animæ in Purgatorio peccant sine intermissione, quamdiu quærent requiem & horrent poenas.

40. Animæ ex Purgatorio liberatæ suffragiis viventium, minùs beantur, quàm si per se satisfecissent.

41. Prælati Ecclesiastici & Principes sæculares non malè facerent, si omnes saccos mendicitatis delerent.

13 *Propositiones 79. Michaëlis Baji & aliorum, quas damnavit Pius V. die 1. Oct. 1567. per Constit. Ex omnibus. Quam damnationem confirmarunt Greg. XIII. die 29. Jan. 1579. per Constit. Provisionis nostræ: Et Urban. VIII. die 6. Martii 1641. per Bullam, In eminenti.*

1. **N**Ec Angeli, nec primi Homini adhuc integræ merita rectè vocantur gratia.

2. Sicut